

Szerkesztőségi Iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,
ahová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
ahová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21. szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1900.

XXIX évfolyam. 140. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 >
Negyedévre ——— 6 >
Egy hóra ——— 2 >
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Szerda, június 20.

Ausztria.

(z—y) Ausztria az alkotmányosság fentartásának utolsó s végerőfeszítéseivel küzködőben, a magyar parlament, bár dolgozni képesen s munkálni készen, a közügyek zavarában csaknem tehetetlenségre kárthatva: ez a helyzet szignatúrája.

Mireánk csak annyiban tartozik az osztrák belpolitikai viszonyok végső változásának utolsó szusszanása, mivel, mint a közösség fentartásának törhetlen barátai, a részünkről való sötétbe ugrást épen oly riszkirozott kísérletnek tartanók, mint a mennyire nincs az osztrák parlamentnek csufolt csűrhehad áthatva annak a tudatától, hogy micsoda veszedelmes játékot űz saját érdekeivel s a Lajthán tuli birodalom fennállhatóságának, összetartozandóságának elemi előfeltételeivel.

Rekapitulálni a történeteket alig szükséges, de mindazáltal a kép teljességének okából rövidbe fogva megcselekszünk. Az osztrák reichsrath összetült ismét, de minden remény nélkül arra nézve, hogy bármit elvégezhesen. Az osztrák miniszterelnök összes fáradozásai a parlamenti béke helyreállítására dugába dőltek. A csehek ragaszkodtak álláspontjukhoz, hogy tudni illik a nyelvtörvénybe vétessék fel a cseh nyelvnek teljes egyenjogúsága a német nyelvvel egész Csehországot illetőleg. Az obstrukcióval fel nem hagytak s inkább megkockáztatták a parlament nélküli állapotokat, mintsem beleegyezének Csehországnak nyelvtörvényekre való felosztásába. A németek viszont a reichsrath előtt levő nyelvtörvényjavaslatot tekintik az ő követelményeik legcsekélyebb kiegészítésének, de az ellen van még kifogásuk, hogy a német nyelv Cseh- és Morvaország némely részében, mint törvényes nyelv korlátoztassék. A Körber-kormánynak tehát nem maradt más választása, mint a reichsrathot

elnapolni s a 14. § alapján keresztül-erőszakolni a kiegyezést, a delegációk s az osztrák költségvetést is. Szóval Ausztria e szerint teljesen az abszolutizmus előtt áll.

Hogy ennek a ténynek micsoda konzekvenciái vannak a közügyek szempontjából, arra maga az a tény világos vet, hogy a közjogi ellenzék a kvóta javaslatot egész határozottan megobstruálni készült. Saját elveinek diadalát vélte látni a függetlenségi párt az osztrák belzavarokban s így s ez alapon készült a késhegyig menő harcra. Az alap hibás ugyan, mert abból, hogy az osztrák jogi és nyelvi kérdések fölött összevesztek, épen nem következik magának a közügyek alapjának s az annak fentartásával biztosított érdekeknek tartáhatatlan volta, de meg kell vallanunk, hogy némi jogcímet e felfogásokra maguk a jó szomszédok szolgáltattak.

Ily körülmények között annak a lehetőségére sincs kizárva, hogy az osztrák alkotmányosság lemenő napjának sugari be fognak világítani a mi új képviselőválasztásunk eddig nagyrészen felhőtlennek mondható horizontjára, mert nyilvánvaló, hogy az uralkodó és mindkét felelős kormány, csupán azért készek az osztrák alkotmányosság megmentésére a türelem legvégső határáig elmenni, mert azt a Magyarországra való tekintet kívánja. Az 1867-iki kiegyezés a közügyeknek akkor megállapított elintézési módját attól tette függővé, hogy Ausztriában is teljes alkotmányosság legyen, a mi természetesen is, mert hisz a delegációk intézménye, a 67-iki rendszernek sarkköve s azonnal megtagadja a szolgálatot, mielőtt nincs osztrák delegáció. Ha pedig reichsrath nincs, akkor osztrák delegáció sincs, mert nincs a ki megválaszthatná.

Arra a kérdésre, hogy mi történjék akkor, ha Ausztriában az alkotmányosság csakugyan megszűnnék, Széll Kálmán mi-

niszterelnök érdekes nyilatkozatot tett. A miniszterelnök ugyan ragaszkodott ahhoz az állásponthoz, hogy az osztrák alkotmányosságot megszüntnek még mindig nem lehet tekintenünk, de megengedte, hogy minden eshetőségre készen kell állanunk. Most még nem mondja meg, hogy miképpen intéztessenek a közös ügyek, ha nem lesz osztrák delegáció.

De hogy ez esetben a 67-iki törvényen valami módosítást kellene tenni, azzal a miniszterelnök is tisztában van.

Már most, ha tisztán akarunk beszélni, nem is tehetjük kérdés tárgyává, hogy a választások kiírása s a nemzetre való apellálás nélkül egy ily óriási fontosságú kérdésben magát a jelenlegi parlament illetékesnek s jogosultnak tartaná dönteni?!

Igen is, siettetni, sőt nagyon is az osztrák zűrzavar az új választásokat, de fájdalom, késlelteti a belső konszolidálás munkájának azt a messze kiható, magas koncepcióju tervét, mely a kormány alapos munkája folytán ugyszólván a maga egészében ki van tárva előttünk s melynek végzésére a különben békés korszaknak tetterős parlamentje annyira képes volna.

A községi közigazgatási tanfolyamok. Ma terjesztik szentesítés alá azt a törvényjavaslatot, mely a községi közigazgatási tanfolyamok föllállításáról rendelkezik s ezzel az intézménnyel mintegy kiinduló pontját és első láncszemét alkotja meg a közigazgatás általános reformjának. A szentesítendő törvény alapján még az idén, szeptember elsején életbelépteti a belügyi kormány a közigazgatási tanfolyamokat. Egységes tantervvel tíz közigazgatási tanfolyamot állít föl az ország különböző vidékein. A tíz tanfolyam közül ötnek a székhelye immár megállapítottan tekinthető. Tanfolyamot állítanak ugyanis, mint halljuk, Budapesten, Pozsonyban, Nagybecskereken, Kolozsvárott és Marosvásárhelyen. A többi öt tanfolyamnak székhelyeit véglegesen még nem állapították meg.

A „TORONTÁL” tárcája.

Virágregék.

(Női tipusok.)

Irta: Szathmáry Zoltán.

I. Üvegházi virágok.

Az üvegházban nevelt virágokra talán nem is óvgyáz, a ki felruházta a mezők lilomát. Mert úgy is tudja, hogy minden időben gondos kertész szeme őrködik azok felett, de meg aki csak közel ér hozzájuk, becézgeti, ápolja a drága virágokat. És nem is ösmerik azok a szélvihart, mely megtizedeli a szárazos erdőket, a zivatart, mely megtépné leveleiket, megszakatná ékes szirmaikat, a fagyot, a talajt szikkasztó nyár hevét.

Anda.

... Az apját, aki bankár volt, épen a börzén találta az inas. Véntülő, koppaszodó kis szürke szemű ember volt. Hej! hogy villogtak a szemei, mikor meghallotta, hogy leánya van.

Gyorsan gördült be a cicomás magánfogathoz az előkelő palota karsu márványoszlopos kapu csarnokába. Anda apjának elfult a lélekzete, úgy sietett fel a gazdagon szőnyegezett lépcsőkhöz.

Az ajtóban egy fehér kötényes, csipkés főkötős asszonyság fogadta, akinek csak úgy ragyogott zsiros arca az örömtől. Elibe tolakodott a cinikus mosolygású házi orvosnak, aki a pápaszemét lezuhya az orra hegyére, azon kezesül nézett sunyin és mondta:

— Élő, ... leány ...

Anda apja futott a hálószoba felé, az ebédlőn keresztül rohantában, le is vert egy szekrényről egy műretek majolikát, de a csörömpölését már nem hallotta. És azt sem hallotta, hogy

a fehérkötényes gólya mama az orvos konvencionális kijelentését illedelmesen igazította helyre:

— Kisasszony a lelkem, úgy bizony ...

Künn csak úgy dühöngött az idő. Erős ószaki szél vagdosta az apró szemű, csipősré fagyott havakat az emberek arcába. Aki tehetett, igyekezett az idő örült dühe elől szabadulni. Csak egy pár szegény csavargó táncolt az utca szegletén ...

Anda apja mindezt nem látta, de legkevésbé sem gondolkodott rajta, mikor benyitott neje halószobájába, itt azután már óvatosan, lábujhegyen lépegetve. Pedig a vastag szőnyegek úgy is zajtalanán tették lépteit.

Az orvos és a tudós asszonyság ép olyan óvatosan lépkedtek utána.

Kellemes meleg volt a szobában. Semmi hőség, hanem illatos, szelid langyosság. Olyan levegő, mint a milyen májusban szokott lenni, mikor már az orgonafák teljes virágzásukban állanak.

Halavány rózsaszínű selyemtakarós, csupa csipke, csupa szalagos ágyban ott feküdt Anda anyja. Vézna, sovány szőke asszony, most még csak halaványabb, mint rendszeren. És ott volt felállítva ágya mellett a menyegeset gyerekágyacska. Csak olyan csecsebecse, a melynek aranyos círádán ott táncolt egy vékony napugár milliő fölszakadt szála. Az orvos észre is vette s megigazította az ablakfüggönyt.

Duzzadó selyem vánkások közt feküdt Anda, némán és illedelmesen. Csak akkor rikkantott egyet, mikor a tudós asszonyság felkapta, hogy megmutassa az apjának. A hangja olyan volt, mint a pincéből felhangzó hangos sóhajlás. És semmivel sem erősebb.

A tudós asszony nagy vigyázattal oda tette

a gyereket a mama mellé, aki egy leheletszerű csókot nyomott a kis penészvirág homlokára. És nagy óvatossággal Anda apja is megcsókolta a gyermeket és a beteg asszony kezét. De maga sem mert volna megcsókálni rá, hogy az ajka valójában érintette volna bármelyiket is.

Anda így nőtt fel fényben és gazdagságban. Soha sem látta kis szőke feje felett az eget másnak, csak derűsnek, tele szőrvá napugárral. És élte egét sem homályosította el egyetlen felhőske sem soha.

Anda nem vala vig gyermek, játszótársai sem voltak nékie, akik rakoncátlanságra, szilajságra tanították volna. Különbö a játéka alig is lett volna később ideje. A szigorú francia bonne, a nyelvmesterek, a zenetanárok alig hagytak egy kis időt a sétékocsizásra s a nagy körültekintéssel megválogatott könyvek keresztül olvasására.

Azután megtanult táncolni.

Egy közeli rokon, egy hozzá hasonló csenevész kis lányka járt hozzá a táncórákra. A táncmester, aki mindenkor frakkban és kesztyűben járt fel az órára, megtanította divatosan bókolni, parancsokra mosolyogni. Azután táncoltak a zongoratanár muzsikája mellett.

Az órákon jelen volt a mama is, a kis büszke sovány asszonyság, de csak igen ritkán szólt bele a dologba. Teszem azt:

— Kérem, kérem, most pihenjenek. Anda már fáradt, az arca egész piros ...

Igy érte el Anda azt a kort, mikor már hosszú ruhában jelenhetett meg a zsurokon, az ebédeknel, a bálakon.

Mindezek a mulatságok azonban nagy körültekintés mellett folytak le.

A bálteremben Andának meg voltak a maga

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. sz.) mindennap reggel 5 1/2 órától délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére csak kedden és pénteken délután 5 óráig. A kádfürdő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad; zuhanyfürdő egész nap.

Június 21. Sakkestély.
Június 23. Nocker búcsuhangversenye.
Június 24. A T. h. é. v. közgyűlése.
Június 25. Közigazgatási bizottság.

— **Aranymisés áldozár.** Egészen csendben készül egy aranymisés áldozár pappá szentelésének ötvenedik évforduló ünnepnapjához. Wuja Ignác nyug. bogárosi esperes-plébános a jubiláns, aki az ötvenes és hatvanas években ösmert és közszeretett papi alak volt a délvidéken. Wuja Ignác 1827-ben született Szegeden. Pappá 1850-ben szentelték s így az idén jubilál. Volt püspöki aktuárius, majd segédlelkész Ecskán és N. Becskerekén. 1856-ban Temesvárra került, ahol belvárosi hittanár, majd püspöki ceremóniarius és szentszéki jegyző és levéltárnok, majd szentszéki főnök lett, végül 1863-ban bogárosi esperes-plébános; 1893-ban megérdemelt nyugalomba vonult. Wuja jelenleg Budapesten tartózkodik, ahol aranymisését is mondani fogja.

— **A jegyzői szakiskola vizsgái.** A torontál-megyei jegyzői szaktanfolyamon tegnap este hirdették ki az idei vizsga eredményét. E szerint jelesek: Pongor Elek, Treisz Béla, Lokics Emil, Rappensberger Vilmos, László Elek, Terék Mátyas. Jók: Eihen János, Schoderbek Dezső, Hektor József, Obicsán László. Elégségesek: Hegedűs József, Szarefolyán Dezső, Király Béla, Krebelder János, Rad György, Benedek Kálmán, Luy Péter, Hankonfszky Imre és Herbst Mihály. Elégtelen három.

— **Utóállítás.** Az állandó utóállítási bizottság ma délelőtt válogatott azok közül, a kik elmaradtak a fősorozásról. Jelen voltak Lippmann honvédőrnagy, Matiegka Vilmos cs. kir. őrnagy és Szilágyi Albert tb. megyei főjegyző mint elnökök, dr. Andrics Szvetozár és dr. Szauerwald Bálint ezredorvosok, dr. Plechl Szilárd tiszti főorvos, továbbá Gönczy György és Nack Rezső főhadnagy sorozótisztek. Előállított 50 ember, ezek közül bevált 14.

— **Az egészségügyi bizottságból.** Nagybecskerek város egészségügyi bizottsága tegnap délután 4 órakor tartotta ülését a városház közgyűlési termében, melyen Menczer Lipót elnökléte alatt jelen voltak: dr. Grandjean József, dr. Haidegger Lajos, dr. Weiterschan József, dr. Kuszing János, dr. Menczer Izidor, dr. Klein Mór, Balázsi József, Fülep György és Rehák Béla bizottsági tagok. Első tárgya volt elnöknek az az indítványa, hogy az egészségügyi kihágásokból jövőben befolyt bírságpénzek külön legyenek kezelendők és egészségügyi célokra felhasználandók. Eddig ugyanis az efféle bírságpénzeket jobbra

a szegény-alap céljaira szedték be, ami valójában nincs Nagybecskerekén, mert nálunk, mint egyik bizottsági tag megjegyezte, minden alapunk szegény-alap, és valamennyi bírságpénz eddig a közjöveldmi pénztárba folyt be. A bizottság magáévá tette Menczer indítványát s ily értelemben fog átírni a tanácshoz, hogy azt fogantatba is vegye. A második tárgya a városi főorvos jelentése volt az április és május havi egészségügyi viszonyokról. Ezek a jelentések annak idején lapunkban ismertettek voltak. A jelentés kiemelkedő része, hogy a tüdővész erősen túlhaladta a f. évben a tavalyi nívót, amennyiben a f. 1900. évi január 1-től június 19-ig több mellbeteg halt el, mint az egész 1899-ik esztendőben. Hosszabb akadémikusértékű eszmecsere folyt le ezután, hogy mi az oka a tüdővész ily nagymérvű terjedésének. Ha szó lehetne határozatról, úgy azt lehetne mondani, hogy a nyomor, az általános nincsetlenség, rossz táplálkozás, s mindenek fölött az elharapódzott nagymértékű, ártalmas szesziből készült pálinkafogyasztás. Hogy tehenek is terjesztenék a tüdővést, ez az eset Nagybecskerekén ki van zárva, amennyiben a jelenvolt városi állatorvos kijelentette, hogy 15 évi itteni működése alatt csupán 3 drb tuberkulotikus tehén került a kezelése alá.

— **Póttartalékosok öröme.** A folyó évben fegyvergyakorlat teljesítésére kötelezett 1897., 1895. és 1893. évi sorozású honvéd póttartalékosok öröme tudhatjuk, hogy az idén a szokásos 28 vagy 35 nap helyett csak 21 napra lesznek behíva fegyvergyakorlatra. Reájuk vonatkozólag e tekintetben még egyéb változás is történt. Eddig csak a tartalékosok leszerelése után tartatott meg a gyakorlatuk; a folyó évben azonban behívásuk úgy fog eszközöltetni, hogy leszerelésük a tartalékosokéval együttesen, egy időben történhessen. A fegyvergyakorlatok tehát augusztus hó 13-ikán kezdődik. A póttartalékosok a fegyvergyakorlatra állomány-illetékes ezredeikhez lesznek behíva és a fegyvergyakorlat ideje alatt azon állomáson maradnak, amelyre behívtak.

— **A Népszínház Nagybecskerekén.** Erdekes hangversenyre van a nyáron kilátásunk. A budapesti Népszínház több tagja randul le hozzánk s válogatott műsoru hangversenyt rendeznek. Közre fognak működni Porzsoltné Lukács Juliska drámai művésznő, Amon Margit, a sikkes szubrett, Kovács Mihály komikus, Kiss Mihály haritonista és Vidor Dezső zongora művész. A hangverseny rendezője dr. Fodor Oszkár, a népszínház titkára.

— **Záróvizsgák.** A nagybecskereki izr. népiskolában az ezévi záróvizsgákat június hó 25. és 26-án tartják meg a következők sorrendben:

Június hó 25. délelőtt az I. osztályban.	
" " délután a II. "	"
" " 26. délelőtt a III. "	"
" " délután a IV. "	"

ismerősei. Ismerős családok, akik tüntetőleg külön ültek a terem egyik sarkába. Elszigetelték magukat a többi emberektől s a bemutatások is csak nagy szertartások mellett voltak megejthetők.

Anda nem is igen ismert más fiatal embert, mint akikkel a mama, vagy közel ösmersősök szalonjában találkozott. Feszés, udvarias, illedelmes gavallérokat, akik valcer közben két arasznyira tartják maguktól táncosnőiket s nem lobogtatják a zsebkendőiket a souper csárdás közben s akikkel annál kevésbé fraternizálhat a cigány.

A mama különben is szörnyen óvatos volt s életfeladatául csak azt tüzte ki, hogy a leányára vigyázzon.

Anda pedig mind ezeket a dolgokat nagyon természetesnek találta. Egyebekben törekeny, gyöngye leánya volt, szögletesek, lányosak az idomai még asszonyi korában is.

Mert Anda is férjhez ment egyszer. Nem épen a huszadik évében, mikor már az apa, meg a mama kirostálták a nagy körülményeségek közt jelentkező kéréket, igen hosszú családi tanácskozás után a Wein és társa bankár cég egyik üzlettársában állapodtak meg, kinek hajhullottságán kívül más hibája nem volt.

Anda férjhez is ment hozzá. Nem ellenkezett s nem gondolt arra, hogy talán más ember is lenne a világon, mint a vőlegénye.

Nagy fényvel esett meg a lakodalom. A divatlapok hasábjait irták a menyasszony toalet-jéről s jelezték azt is, hogy hova mennek nász-utra.

Természetesen bejárták Olaszországot, ahol Anda mamája és apja is töltötték annak idején a mézes heteket. A Baedeker nyomán végig-mentek minden nevezetességet.

Anda és a férje nem éreztek semmi izgalmat, mámort az olasz levegőn. Az eget ép olyan kékek látták, mint otthon a városligetben.

Azután visszajöttek. Egy kicsit fáradtan, egy kicsit törődötten, de legkevésbé sem ki merülve. A nagy fényvel berendezett lakás már készen várta őket s egy közös családi értekezleten elhatározták, hogy hova mennek látogatába.

Itt, ott a mama, vagy apa kihuzott egy nevet.

Ennek az apja aligha viszi sokáig, tönkre mennek tavaszra Annak a fia meg egy nevelőnőt akar elvenni . . .

Es élt Anda és olyan nagy nyugalomban, vágyak és mámoros álmok nélkül, mint az anyja, akinek a házasságát példaképen emlegették.

Végre azután eljött az idő, a mikor meg kellett válni ettől nagy a boldogságtól. Előbb még mindent megpróbáltak. Végre is expres vonaton haza hozták örök tavasz honából, a melynek életet lehelő levegője sem segített már a kis asszonykán.

Csupa csipke, csupa szalagos ágyba került újra. Szépen elbucuzott mindenkitől, a férjétől, az anyjától, akik sirtak, ő is könyezett, mikor az anyjának mondta:

— Es ti már elkészültetek a fürdőre. Az idén később kell majd mennetek, mint rendszeren. En miattam . . .

Es sóhajtott. Bántotta, hogy a rendet így meg kell a temetéssel zavarni.

Azután betakarta magát nyakig a sárga selyem paplannal és szépen, illedelmesen meghalt. Sovány, összezsugorított lábcsakájából még csak egy vonalnyi sem látszott ki a takaró csücske alól

— **Elmentek a honvédek.** Reggel óta megüresedett némileg a város. Nem halljuk már a redakció körül a honvédek dobolását, a mint fáradtan, kihevülve jönnek haza a gyakorlótér-ről. Ma reggel Rumpf százados vezénylete alatt Szegedre utaztak az ezredgyakorlatokra s idehaza csak a különítmény maradt, a mire azt tanulják alkonyi órán a lányok, hogy

. . . kettő, három nyomorult . . .

A katonák egészen július hó 25-ig tartózkodnak Szegeden, azután visszajönnek Nagybecskerekre, hogy nemsokára az őszi hadgyakorlatokra készüljenek.

— **Jubiláló lelkészek.** A csanádi egyházmegyének az idén is lesznek ezüstmisés áldozárai, a kik a nyár folyamán ülik meg áldozárra szentelésük huszonöt éves évfordulónapját. Az 1875-ben szentelt lelkészek között van Wolafka Nándor dr. c. püspök, debreczeni plébános is, a ki nagy ünnepek közt külön ünnepli meg jubileumát Debreczenben. A huszonöt év előtt véghez ment szentelés két ízben történt: 1875. év július 24-én és szeptember 17-én. Es pedig: július 24-én áldozárra szenteltettek: Hold Adám ujfalu plébános, Mihályffy Gyula glogoni adminisztrátor és Wolafka Nándor dr. c. püspök, debreczeni plébános. Az 1875. évi szeptember hó 17-én szenteltettek a következők: Ackermann András kubini adminisztrátor, Pechl Adám bulcsi adminisztrátor és Uitz Péter billédi plébános. A jubileumi nap megülésére már folynak az előkészületek.

— **A szegedi honvédenekar** abból az alkalomból, hogy közreműködött a szerb nemzeti színház operaelőadásán, ezzel kapcsolatban két kellemes estét szerzett a nagybecskerekieknek, tegnap délután pedig a kaszinókertben rendezett hangversenyt, minden egyes alkalommal nagy közönség előtt mutatva be, hogy mennyire fejlődik erőben és izlésben egyaránt. A szép eredmény Kraul helyettes karmester érdeme, kit tudvalevőleg a 46. gyalogezred zenekarából hívtak meg a honvédmuzikusok élére.

— **Zilahi kacagó estélye.** Már említettük, hogy a Zilahi Gyula által f. hó 24-én a kaszinó nagytermében rendezendő estély miféle jótékony cél szolgálatában áll. Eltekintve ettől, a közönségnek egy élvezetes estére van kilátása, hisz mindentel az országban ismerik a nemzeti színház jeles komikusát, aki csak azért nem lesz a jövő Vizváryja, mert már megalapította a maga nevét. Az ország közkedveltségű „Zsüli“-je tart egy előadást vasárnap, mely hogy látogatott legyen, kívánjuk mind a vendég művész, mind a közönség érdekében.

— **Több világosságot!** Tekintélyes urakból álló társaság közölte velünk azt a kérelmet, hogy adjuk tudtára az éjjeli világosságot szabályozó hatalomnak azt a szerény kívánságukat, mely szerint nagyon is kelne a kishídfőnél levő lépcsőnél éjnek idején egy villanyos körte, mert temérdek lábtörés a tanuja eddigelé is ennek a mulasztásnak. A kaszinóból igen sokan jönnek hazafelé éjjeli órákban, talán ezeknek az uraknak testi közbiztonsága is megérdemli azt az óránkint négy fillérbe kerülő többkiadást.

— **Rajzkiállítás.** A községi népiskola egyik első emeleti termében ki vannak állítva, szépen csoportosítva, azok a rajzok, amelyeket a most végződő tanév folyamán a nagybecskereki tanonciskola növendékei készítettek. A rajzok egytől-egyik érdemesek a megtekintésre s ha eleve nem tudná az elfogulatlan szemlélő, hogy a szépen színezett, stilszerű munkák inasgyermek kezemunkái, hát legalább is a gimnázium növendékei munkáinak tartaná azokat. Midőn elismeréssel regisztráljuk magát ezt az örvendetes tény, nem mulaszthatjuk el az ügyes vezető tanítóknak, akik az inasokat a rajzban oly szép eredménnyel oktatták, elismerésünket kifejezni. Fölötte sajnálatos, hogy az iparomesterek, akiknek legjobban kellene érdeklődniök a kiállítás iránt, megmagyarázhatlan okokból nem tartják érdemesnek a megtekintésre ezt a kiállítást.

— **Harc tolvaj és csöszök közt.** Réva-Ujfalu a csöszök tetten érték Zsenár György ugyanodavaló lakost, amidőn a község tulajdonát képező kaszálón éjnek idején megrakta szekerét s azzal tovább állani készült. A csöszök megragadták a kantárszarat, de a gazda közéjük vágott lovainak és a faképnél hagyta a csöszöket. Ezek a közelben legelésző lovakra kaptak s üldözőbe vették a vágató gazdát, aki pisztoly-lövészekkel igyekezett üldözőit hátramaradára

birni. De hiába volt, a tulerő legyőzte az erőszakos embert s éppen háza előtt elcsúszott és betessékelték a község házára. A többit a pancsovai kir. törvényszék fogja elvégezni, ahol Zsenárt rablás miatt feljelentették.

— **Tolvajkaland.** Tomasovácon — mint ot-tani levelezőnk írja, — egyik szép holdvilágos éjszaka bemászott Petrov István egy nyitva felejtett ablakon, amely a Miszics Emilia szobájába szolgált. A szobában a tovaj minden-félét összekapkodott, midőn a felriadt Miszics Emilia lármát csapott s az éjjeli látogató kerekét adott, előbb azonban a szomszéd szobában alvó gyermekről huzta le a takarót és a párnát. Ezekkel menekült aztán. De többen üldözőbe vették, mire, hogy könnyebben menekülhessen, a lopott holmikat eldobta magától; így aztán sikerült is, üldözőit megelőznie. Petrov még máig sem került elő, miért is elrendelték körözését.

Szabadságon.

A hivatalnokember nincs fából, — az is nyaral. No persze, ha a katonának kijár az urló, mért ne járna az ki a toll mesterembereinek is? Mars fiai ugyanis szabad levegőt színek állandóan, kivéve a karkelbeli szomorú állapotokat; míg a hivatalnok oda van kötözve egy pókhálós íróasztalhoz, mondjuk ott görnyed s négy fal között tölti el ideje legjavát.

Hát így, mikor már nyár felé hajlik az idő, gyártódnak is a kérvények, melyek egytől-egyig az arany-szabadságról beszének.

»A megrendült egészségi állapot« — (ebben benn van ischias, szemfájás, kézderme, csusz, ideges főfájás, zsába, gyomorégés, szivbillentyűtágulás, rezgődj, álmatlanság stb. stb.) vagy a »családi viszonyok« — (ez már nem tudom milyen válfajokra oszlik) — mind erős argumentum arra, hogy az emberfia kérvényt menesszen a hivatalfőnök urhoz, vagy a közgyűléshez, a hol a szabadságot osztják. Egyiknek nagyobb kosárból mér, a másiknak kisebbből; — de mindenesetre mér.

Nem maradhatván el a haladó kortól, egy ízben én is kértem szabadságot; nem sokat, csak két hetet, — gondolván, hogy André tartózkodási helyének kinyomozására ennyi idő elég lesz. Kérvényemet ugyancsak ezzel indokoltam, — persze veszttem. A főorvos ur másnap reggel ott volt lakásomon. Igen komolyan beszélt velem, — megkérdezte, hogy olvastam-e Nansen északsarki ekspedicióját, tudok-e valamit a Tűzföldről, láttam-e Nórát, szeretem-e lsbent, ezt a svéd szálát? — Hi telen ugrott egyik kérdésről a másikra. A feleletekkel én felényire se tudtam olyan gyors lenni.

Utolsó kérdése ez volt hozzám:

— »Mondja meg uraságod, mit tud Jónásról?«

A felelet erre egy-kettőre készen volt nálam:

— Jónás, ah Jónás, próféta volt. Szerette a nárdusz-méz akju leányokat, akik kíváncsiak a gyönyörűek voltak; bolondult a forróvérű asszonyok után, megjövendölte Ninive pusztulását s elnyelte a cethalat.

— Téved uraságod, mondta a főorvos ur. Nem Jónás nyelte el a cethalat, hanem a cethal nyelte el Jónást. Különb is Jónásról halovány fogalmak vannak, mert Jónás nem próféta volt, hanem — viziló a budapesti állatkertben.

Másnap megkaptam a hivatalos végzést, a mely részemre nem két, de 12 heti szabadságidőt engedélyezett. A végzés azzal indokolja e hosszu időre terjedő terminust, hogy agyam kissé meghibbant s annak visszahibbanására két heti idő nem elégséges.

Olyan lettem, mint a leforrázott. Mi a fittyfenét csináljak én tizenkét héttel? Hanem azért megnyugodtam a változhatlanban s üdültem.

Az első nap tollat segitettem fosztani a sógorasszonyomnak. A sógorasszonyom szép teremés, közelében a tollfosztás is mennyi gyönyörűség volt. — De mint a komáromi agyagos kályhája, a toll sem tarthat örökké. Kevés volt, egy nap alatt elfogyott.

Szabadságom második napján aludttem ittam, — harmadik napon hallgattam a fü növését, negyedik napon egy numerával hibáztam csak el, hogy az osztálysorsjegyemet ki nem huzták.

Az ötödik napra már nem maradt semmi sem.

Nem tudtam mit cselekedni. Rettenetes helyzetemben leültem; megirtam a pár sort, melylyel megszabadságtalánítástam kérttem. Azt írták vissza rá, hogy: Hohó! Uraságod még nem normális gondolkozásu, élvezze csak az arany-szabadságát tovább.

A végzetbe bele kellett nyugodnom. Tovább huztam az igát. Szabadságidőm hatodik napján az volt a mulatságom, hogy minden órában átbálgattam a szablyai kompon. De ettől a mulatságomtól is megfosztottak, mert a vízáradás miatt a kompot kikötötték.

Ismét kísérledeztem. Az írás ismét megtermett:

»Nem tudok mit csinálni azzal a rengeteg szabadság-idővel: sziveskedjenek azt megvonni tőlem, osszszanak be a glédába ismét.«

Visszafeleltek rá, hogy nem lehet. Agyam működése még rendszertelen; üdüljek tovább.

A kétségbeesés környékezett. Óriási dologra szántam el magam. Megirtam a kérvényt:

»Pénz nélkül nem üdülhetek. Kérem három hónapi fizetésemet előleg gyanánt kiutalni.«

A válasz gyorsan megjött; rövid volt:

»N. N. ur, ugylátszik már normalisan kezd gondolkozni. Előleget nem adunk, de a még hátralevő szabadságát elengedjük. Hivatalát 24 óra alatt mulhatlanul elfoglalja.«

Színház és irodalom.

* **A bűvös vadász.** Régen, nagyon régen halotta a becskerekeli közönség Webernek e hervadhatlan szépségű operáját. Abban az időben, mikor még volt opera a vidéken, az aradi társulat látogatott át hozzánk s számos más dal-művön kívül Weber remeke is műsoron volt. Azóta nagyot haladtunk (?), táncolnak a szinpadon mint soha annak előtte, az operette-szellemesség elérte a tetőpontját, de zenét, igazi zenét, amilyent az istenkegyelte zsenik irnak, mivel ritkábban hallunk. Így aztán kétszeres a mi örömrünk, ha a szinigazgatók visszanyulnak a régi jó darabokhoz. A szerb nemzeti szin-társulat vezető-sége is őszinte elismerést érdemel, hogy szinrehozta a romantikus operák ez igaz gyöngyét s ezt az elismerést még az a menthető körülmény sem csökkenti, hogy tetemes rövidítésekkel adták a »Bűvös vadász“-t. Az egyes szereplők derekasan megbirkóztak a nagy énekerőket is erősen próbára tevő feladattal s legnagyobb részben szép sikerrel. Spasitané bájos Agatája nagy hatás keltett, s a híres ima után (Lassan, lassan) percekig tapsoltak a derék művésznőnek, kinek azonfelül nyílt színen díszes csokrot nyújtottak át. Igen kedves volt Tuczakovits D. mint Anna. Maxot Markovics, Kaspárt Popovics énekeltek igen csinosan. A kórusok jól össze-vágtak, a honvédszenekar pedig tegnap is feladata magaslátán állott. A színház megtelt az utolsó helyiség s a páholyokban vegyest ültek szerb és magyar családok. A hangulat igen lelkes volt s a közönség ismételt óvációkban részesítette kedvenceit, kik a tegnapi bucsuelő adásra épen oly büszkék lehetnek, mint az évad alatti egész szereplésükre. A derék társulat, melynek művészi nivóját többször volt alkalmunk méltatni, ezuttal is a legjobb emléket hagyja hátra.

* **Uj idők.** Két novellát közöl az Uj Idők e heti száma. Az egyiket Thury Zoltán írta, a másikat Verter Ferenc. Vayk folytatja érdekes visszaemlékezéseit a magyar főúri kastélyokról, Móra Ferenc szép költeményt írt és Lyka Károly cikke a művészeti eszmék pangásáról szól. Sok érdekes és aktuális kép is van ebben a számban, a Mindenfelé rovatban pedig a megfelelő szöveg.

TÁVIRATOK.

A király a brucki táborban.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Lajtha melletti Bruckban, mint onnét sürgönyzik, a király ma reggel nagy csapatszemlét tartott. Szemle végeztével a király visszautazott Bécsbe.

Sztrájk.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Az államvasuti gépgyár munkásai közül 700-an ma munkába állottak, a többi 2400 folytatja a sztrájkot. Ezeket az igazgatóság ma elbocsátotta.

Felfordulás Kinában.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ ered. táv.) Londonból sürgönyzik: Shanghai-ból jelentik, hogy Seymour lord felmentő csapatát a kínaiak csapatai körülkerítették.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ ered. táv.) A kínai vasutak egyik közegének jelentése szerint tegnap Peking déli kapuján angol zászló lengett, a miből Seymour tengernagynak megérkezésére következtetnek.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ ered. távirata.) Az osztrák-magyar hajóhad első osztaga Kinába megy. Három elsőrendű páncélos hajóból áll az ugynevezett első osztag.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ ered. táv.) A „Daily Express“ szerint a kínai császárt megölték, a császárné megszökött, a követeket valamennyit legyilkolták.

Budapest, június 20. (A „Torontál“ ered. táv.) Az oroszok bombázzák Pekinget.

Hataridő-üziel.

Budapest, június 20. (A nagybecskerekeli Lloyd-társulat táv.) Kielégítő kínálat mellett gyöngye kereslet. Az árak 5 fillérrel hanyatlottak. Kötetett:

Buza októberre	7.81—7.82
Rozs	6.79—6.80
Zab	5.15—5.16
Tengeri júliusra	5.67—5.68
„ októberre	4.90—4.91
Repcé augusztusra	13.15—13.20

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becserekre, illetve Nagy-Becserekéről.

Érvényes 1900. május hó 1-től.

Érkezik:

a) a nagybecskerekeli-bégaparti (thév.) pályaudvarra:

Zombolyáról: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
Pancsováról: délelőtt 9 óra 15 p.; délután 5 óra 18 p.
Temesvárról: este 8 óra 34 p.; éjjel 10 óra 18 p.
Verseczről: délelőtt 9 óra 15 p.; este 8 óra 34 p.
Alibunárról: este 8 óra 34 p.
Zombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) délelőtt 11 óra 20 p. este 7 óra 05 p. (csak minden vasárnapon.)
Csösztelekről: (keskenyvágányu vonal) reggel 6 óra 24 p. (csak minden kedden, pénteken.)
b) a nagybecskerekeli (nknbt) pályaudvarra:
Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

a) a nagybecskerekeli-bégaparti (thév.) pályaudvarról:

Zombolyára: délután 4 óra 36 p.
Pancsovára: reggel 8 óra 28 p.; délután 5 óra 30 p.
Temesvárra: délelőtt 9 óra 24 p.; délután 4 óra 36 p.
Verseczre: reggel 5 óra 59 p.; délután 4 óra 36 p.
Alibunarra: reggel 5 óra 59 p.
Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) délután 5 órkor.
Csösztelekre: (keskenyvágányu vonal) délelőtt 11 óra 30 p. (csak minden kedden, pénteken és vasárnapon.)
b) a nagybecskerekeli (nknbt) pályaudvarról:
Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 05 p.

VASUT-ÜGYEK.

18565. szám.

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Miskolcz.

Pályázati hirdetés.

A magy. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a losonc—zólyomi vonalon levő 25 órházhoz építendő toldalékok létesítésére.

A terv az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint az 1892 ben kiadott általános és részletes feltétfüzetek és az 1890. évben kiadott »Epiletek leírása« Miskolcon a magy. kir. államvasutak üzletvezetőségének pályafentartási osztályában Szemere utca 29. sz. I. emelet a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatokat legkésőbb 1900. évi június 26. déli 12 óráig kell benyújtani alólírott üzletvezetőség általános osztályánál.

Az ajánlatokat 1 koronás, az ajánlat mellékleteit ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva, lepecsételve és következő felirattal kell benyújtani: »Ajánlat a losonc—zólyomi vonalon létesítendő órházi toldalékok építésére.«

Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1900. évi június hó 25-én déli 12 óráig 1200 korona, azaz egyezerkétszáz korona bánatpénzt kell a m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetősége gyám-pénztáránál akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban letenni. Takarékpénztári betétkönyvek bánatpénzül nem fogadhatnak el. A bánatpénzről szóló letéti-jegy az ajánlathoz nem csatolandó.

Az értékpapírok a legutóbbi jegyzet árfolyam szerint számítottak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául.

Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti bevénynyeli adandók fel.

Miskolcz, 1900. évi június hó 16. án.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

VASUT-ÜGY.

15967. I/1900. szám.

Magy. kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Aradon.**Pályázati hirdetemény.**

A magy. kir. államvasutak Gyulafehérvár állomásán lévő pályavendéglő bérletére ezennel zárt ajánlatu pályázat hirdettetik.

A bérlet 1901. évi január hó 1-vel kezdődik és tart ezen időponttól számított 3 éven át vagyis 1903. évi december hó 31-ig.

A pályázati feltételek a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetőségének I. osztályában a rendes hivatalos órákban megtekinthetők vagy kívánatra postán megküldetnek, miért is ajánlattevőkről feltételeztetik, hogy azokat ismerik és egész terjedelmükben kötelezőnek elfogadják.

Az I. kor bélyeggel ellátott és „ajánlat gyulafehérvári pályavendéglő bérletre“ feliratú borítékba zárt ajánlatok lepecsételve 1900. évi július hó 3-án déli 12 óráig alulírott üzletvezetőség általános igazgatási (I.) osztályánál nyújtandók be.

Bánatpénz fejében 100 azaz száz kor. készpénzben vagy állami letételekre alkalmas értékpapirokban legkésőbb f. évi július hó 2-án déli 12 óráig a magy. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége gyűjőpénztáránál Aradon leteendő. Az értékpapirok számításra a budapesti illetőleg bécsi tőzsdén legutóbb jegyzett 14 napnál nem régebbi utolsó napi árfolyammal, de soha névértéken felül.

Takarékpénztári betétkönyvek letét gyanánt nem fogadtatnak el.

Ezen feltételektől eltérő vagy nem a kitűzött határidőre beérkezett ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

Az ajánlatok közt a választás szabádon a bérösszegre való tekintet nélkül történik.

Aradon, 1900. évi június hóban.

Az üzletvezetősége
(Utánnomás nem díjaztatik.)

HIRDETÉSEK

2684. tkvi szám 1900.

573-1.1

Arverési hirdetemény és kivonat.

A perlaszi kir. bíróság, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Braun Mór és Jakab nécskai kerk. cég javára 56 korona tőke, 25 korona eddigi, 13 korona 30 fillér jelenlegi s még felmerülő költség kielégítése végett az 1881: LX. t. c. 144. §-a alapján a 146. és 156. §-a értelmében Bezuly István torontálszigeti lakos ellen Tor.-Sziget község határában fekvő és a torontálszigeti 2290. sz. tkvben foglalt:

234 □-öl szőlőre 36 kor.

A torontálszigeti 1724. sz. tkvben felvett:

II. d. 130. hrsz. 2 hold I. o. szántóra 616 korona;

III. d. 35. hrsz. 1 hold I. o. szántóra 222 korona becsárban az árverést elrendeli s azt, valanint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Torontál-Sziget községében 1900. évi július hó 30-án d. e. 9 órakor fog megtartatni a következő ny a telekkönyvi hivatalban, mint T.-Sziget községben kifüggesztett és megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.

2. Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Kelt Perlaszon, a kir. járásbíró, mint tkvi hatóságnál, 1900. évi március hó 21-én.

Tóth,
kir. aljbíró.

623. végrh. sz. 1900.

582-1.1

Arveresi hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagybecskereki kir. járásbíró 1900. évi Sp. III. 304/4. sz. végzése következtében Pollák Győző dr. nagybecskereki ügyvéd által képviselt Broschko Ede javára Kögl Béla ellen 117 korona 40 fillér s jár. erejéig 1900. évi május hó 22-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján foglalt és 860 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: butorok és kerékpár nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagybecskereki kir. járásbíró 1900. évi V. 756/2 számú végzése folytán 117 kor. 40 fill. tőkekövetelés, ennek 1899. évi július hó 5. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 72 kor. 30 fillérben birólag már megállapított költségek erejéig Német-Écskán az adónál leendő eszközzésére 1900. évi június hó 27. napjának d. e. 8 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legelőbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Nagybecskereken, 1900. évi június hó 13-ik napján.

Simonich Zsigmond,
kir. bírósági kiküldött.

3274. tkvi szám 1900.

580-1.1

Arverési hirdetemény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Stern Lázár nagybecskereki lakos végrehajtónak Lambrecht Ferenc ernesztházi lakos végrehajtást szenvedő elleni 50 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Ernesztháza község 127. sz. tljkvben 41. hrsz. a. felvett ház és 200 □-öl házhely, tehát a végrehajtáson kívül álló társtulajdonos Lambrecht Anna jutaléka is 800 kor., az ernesztházi 478. sz. tljkvben 160/a/1/1., 161/a/1. hrsz. a. felvett 240 hold 1147 □-öl és 86 hold 453 □-öl közlegelőből Lambrecht Ferencet megillető 800/523200 rész 24 korona kikiáltási áron 1900. évi július hó 11-ik (tizenegyedik) napjának déli 10 óráig Ernesztháza községében meg tartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérletet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 80 koronát és 2 korona 40 fillért készpénzben, vagy az 1881: LX. t. c. 42. §-a jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. I. min. rendelet 8. §-ában jelzett óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. Vevő köteles a vételár 2 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számított 30 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt a szabályszerű letéti kérvény kapcsán és az 1881. évi december hó 6-án 39725. I. M. rendeletben előírt módon a nagybecskereki kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe beszámítatik.

4. Vevő köteles az épületeket a birtokba léptetés napjától tűzkr ellen biztosítani s a biztosítási bárcát a birtokba léptetés napjától számított 15 nap alatt a telekkönyvi hatóságnál bemutatni.

5. Az árverés jogerőre emelkedése után, mindenestre azonban csak az ár-

verés napjától számított 15 nap leteltével (a mennyiben az 1881. évi LX. t. c. 187. § értelmében utóajánlatot senki sem ad) vevő az ingatlan birtokába lép és vételi bizonyítványt kap.

6. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételárnak és kamatainak teljes lefizetése után lesz hivatalból elrendelve a vevő javára, az átruházási költségek a vevőt terhelik.

7. A mennyiben a vevő az árverési feltételeknek eleget nem tenne, az érdekeltek bármelyikének kérelmére s az 1881. évi LX. t. c. 185. § értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénznek elvesztése mellett, újabb árverés alá lesz bocsátva és esetleg az előbbi kikiáltási áron alul is eladatni fog.

A vevő azon esetben, ha az ingatlan a korábbi vételárnál olcsóbban kelne el, a régebbi és újabb vételár közötti különbözetet megtéríteni tartozik, ellenben a netaláni többlet őt nem fogja illetni.

8. Az ernesztházi 127. sz. tljkvben C. 5. alatt Wachter Kunigunda javára bekebelezett lakási személyes szolgálmi jog és kikötmény ezen árverés által nem érintetik.

Végrehajtató követelése áll 50 kor. tőkéből, ennek 1899. évi szeptember hó 9-ik napjától járó 5% kamatból, 22 kor. megállapított s az árverési kérvényért 14 korona 30 fillérben meghatározott költségekből.

Kelt Nagybecskereken, a kir. trvszék mint telekkönyvi hatóságnál, 1900. évi április hó 14-ik napján.

Dr. Selymessy,
kir. tszéki bír.

3275. tkvi szám 1900.

579-1.1

Arverési hirdetemény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Stern Lázár nagybecskereki lakos végrehajtónak, Aprián Juonné született Jankucz Ikonia jankahidi lakos végrehajtást szenvedő elleni 415 frt 68 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területében levő Jankahid község 724. sz. telekkönyvben 1184., 1299. hrsz. alatt felvett 4 hold 800 □-öl szántó 1442 korona, 23. hrsz. alatt felvett 2. ö. i. sz. ház 800 □-öl beltelekkel 114 kor., 1504/b. krsz. alatt felvett 712¹/₂ □-öl szőlő 88 korona kikiáltási áron 1900. évi július hó 6-ik (hatodik) napjának d. e. 10 óráig Jankahid községében meg tartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni:

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígérletet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is eladatni fog.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% át, vagyis 144 korona 20 fillér, 11 korona 40 fillér 8 korona 50 fillért készpénzben vagy az 1881. évi LX. t. c. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a kelt m. kir. íg. min. rendelet 8. §. értelmében óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. évi LX. t. c. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. törvényszék tkvi irattárában és Jankahid községében megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, a kir. trvszék mint tkvi hatóságnál, 1900. évi április hó 8-ik napján.

Dr. Selymessy,
kir. trvszéki bír.